

Punt	Indret	Distància total	Desnivells parcials	Temps parcials
1	L'Albiol	0 m	0 m	0

Sortim de l'Albiol pel camí asfaltat, que aviat deixarem per enfilar a la dreta el Grauet, l'antic camí ral que comunicava amb la Mussara i marcat com a GR. Ascendint gentilmente pels seus revolts empedrats, creuarem unes pistes i continuarem pujant pel senderó fins que, just després de travessar el barranc, arribem a una pista. La seguim a l'esquerra, ascendint suaument fins al Coll, on veurem el masos enrunats d'en Coll i d'en Grau (amb una torre rodona).

2	El Coll	3.3 km	+150 m	+1h 05'
---	---------	--------	--------	---------

Al Coll creuarem la carretera i agafarem un petit tram la T-704 direcció Vilaplana, que aviat deixarem per agafar a la dreta el camí vell de Reus a Prades, marcat també com a GR i malauradament molt desfigurat pel trànsit motoritzat. Continuarem pujant fins creuar la pista d'accés a les antenes, i iniciarem el descens creuant dues vegades la carretera i aviat arribarem a la font del Roure, situada al recingle de la Mussara.

3	Font del Roure	5 km	-150 m	+30'
---	----------------	------	--------	------

Poc després de la font del Roure, deixarem el GR per creuar la carretera i seguir la pista que travessa els plans de Peiró. Aviat la deixem i seguim recte pel senderó fins al mas de Nebot, passem pel costat i just després d'una pista, arribem al pou de gel de la font Major.

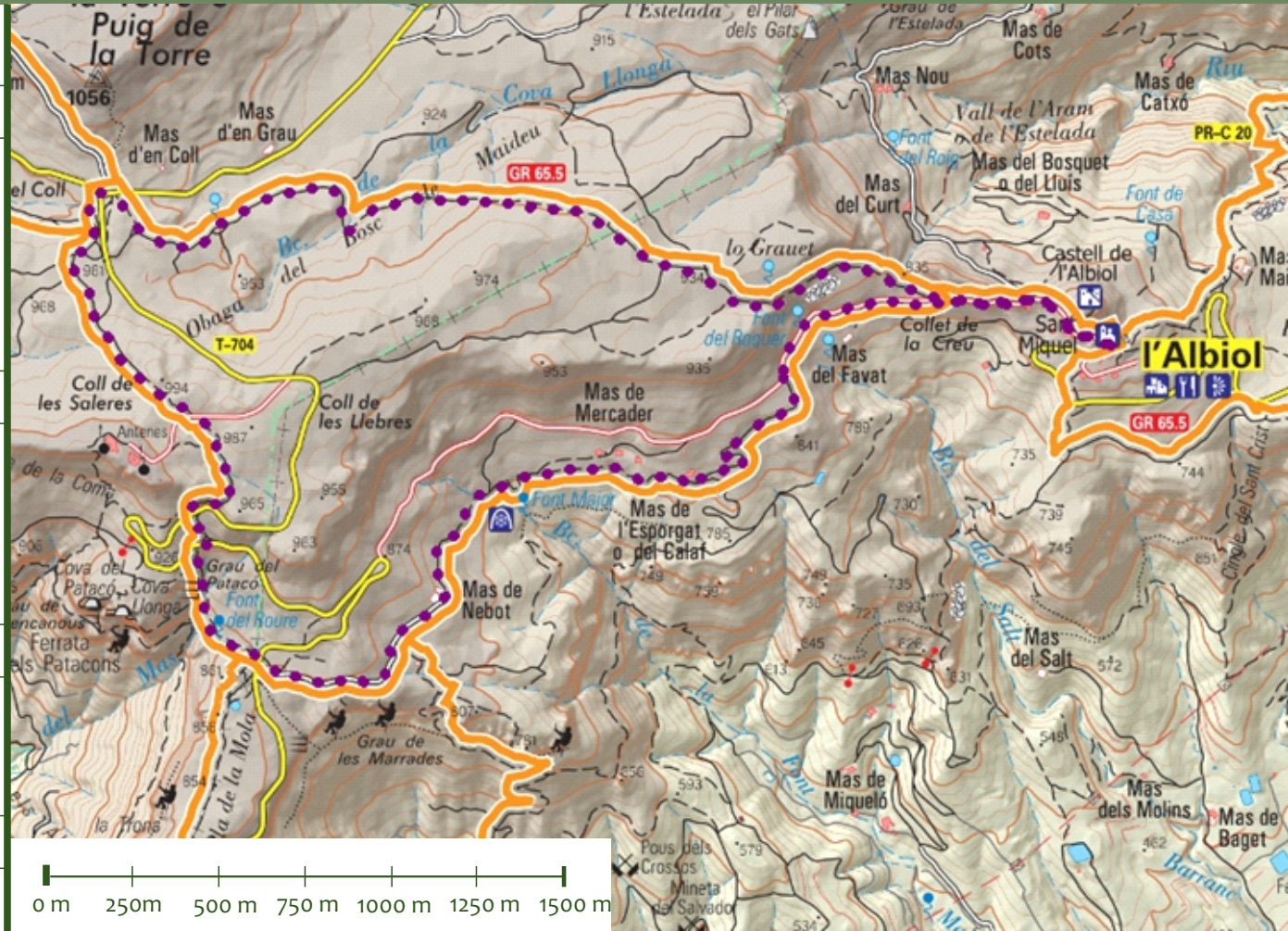
4	Pou de gel	6.1 km	-50 m	+20'
---	------------	--------	-------	------

Més endavant, trobarem la font Major. Creuem un tallafocs i passem per sota del mas de l'Esporgat fins arribar a una pista, que seguim amunt fins a la pista asfaltada. La seguim a la dreta en direcció a l'Albiol.

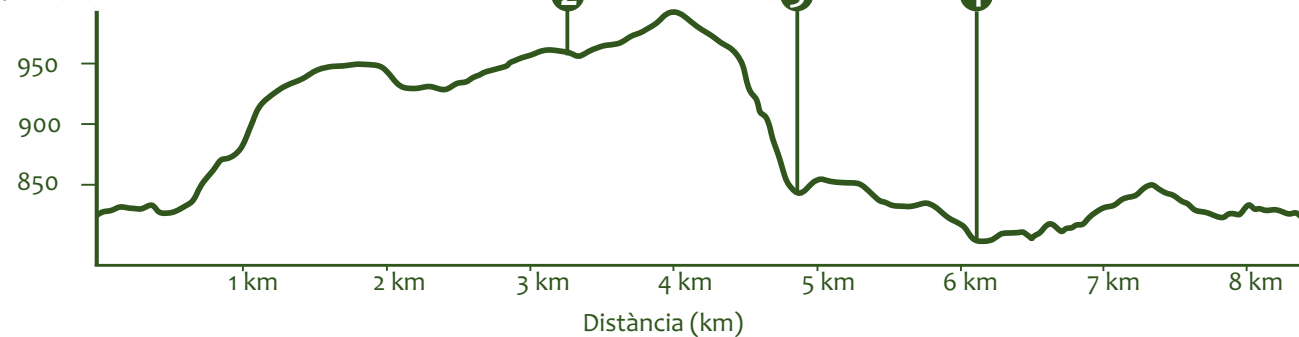
5	L'Albiol	8.5 km	+60 m	+45'
---	----------	--------	-------	------

FITXA TÈCNICA

8.5km 2h 40min +250m fàcil

Alçada (m)

BALUARD DE NATURA. Boscos ufans a les Muntanyes de Prades.

Les Muntanyes de Prades constitueixen un autèntic baluard de natura de la demarcació tarragonina, oferint recer a una important biodiversitat, tant vegetal com faunística. Una caminada per les diverses serres i valls que formen les Muntanyes de Prades ens proporciona una experiència única, plena de contrastos i paisatges molt diversos d'una força extraordinària, des dels plans de clima continental dels Motllats, passant pels vessants ombrívols de teixos, roures i aurons i els vessants assolellats típicament mediterranis d'alzines, pins i garrics, fins enfonsar-nos a la vegetació frescal dels seus rius, on destaquen el Brugent i el Siurana. Hi trobarem autèntiques joies naturals, com l'única població de roure reboill de tot Catalunya, al Tossal de la Baltasana, o l'amenaçada àguila cuabarrada, que nia als seus imponents cingles calcaris.

Aquest fou un territori habitat des d'antic i de manera continuada fins a l'actualitat. En són testimonis nombrosos jaciments prehistòrics, múltiples llogarrets i masos, alguns d'ells abandonats però d'altres que s'estan recuperant, i els petits pobles que encara conserven el seu marcat caràcter rural. Uns pobles molt vinculats a l'explotació forestal i agrària, on podrem gaudir dels productes frescos de la terra, com la patata de Prades d'Indicació Geogràfica Protegida, distintiu que en garanteix la seva immillorable qualitat.

Tot un bosc de sensacions que ens permetrà gaudir d'aquestes Muntanyes amb els cinc sentits!

MUNTANYENCS AMB VISTES AL MAR

El poble de l'Albiol, aixoplugat sota l'encimbellat castell, se situa en una elevada miranda amb vistes a la Costa Daurada, podent albirar en dies clars des de Montserrat fins als Ports. La llegenda diu que des d'aquí Jaume I veié Mallorca i decidí anar a conquerir aquesta illa ocupada pels sarraïns des del port de Salou. El petit nucli allotjava tant sols una part de la població, sobretot ubicada en els diferents masos dispersos per l'extens terme. Durant aquesta caminada en veurem alguns, com el Mas de Nebot, anterior al s. XV o el Mas de l'Esporgat, conegut al segle XVIII com del Mal Esporgat. I en visitarem els vestigis de la seva activitat, com el pou de gel de la font Major, del segle XVII.

